

בית המשפט העליון דחה ערעורו של נאשם שהורשע בשוד ראש עיריית עכו שמעון לנקרי

בית משפט העליון דחה לאחרונה ערעור של נאשם על חומרת העונש שקיבל על שוד בנסיבות מחמירות, שימוש בנשק חם ועבירות נוספות. (ע"פ 2805/15). הנאשם ביצע עם חבריו שוד במשרד גביה והשתמש בו בנשק חם. בכתב אישום נוסף תכנן לבצע שוד ברכב שיעצור בצומת. הוא ירה ופצע את ראש עיריית עכו, שמעון לנקרי, שעצר עם רכבו ברמזור וניסה להאיץ כשראה את האקדח מכוון אליו. הנאשם ערער על העונש שהטיל עליו בית המשפט המחוזי בחיפה, בטענה של הפרת עקרון השוויון והאחידות יחסית לשותפיו לשוד. ערעורו נדחה.

כנגד הנאשם שערער לעליון עמדו שני כתבי אישום. האישום הראשון מפרט כיצד נפגש בתאריך 20.3.13 עם שלושה מכרים נוספים ובמהלך המפגש קשר עמם קשר לשדוד את משרדי 'ביצורית', חברת גביה המספקת שירותי גביה למועצה המקומית ג'דידה-מכר. הם ביצעו את השוד עם נשק חם שבאמצעותו ירו ירייה לאוויר וכפו על מנהל המקום לתת להם את הכספת. העבירות בכתב אישום זה הן [קשירת קשר לביצוע פשע](#), [שוד בנסיבות מחמירות](#) ו**[עבירות נשק](#)**.

האישום השני מפרט כיצד בלילה של 21.3.2013 קבע הנאשם עם קטין לשדוד רכב בצומת ירכא. הם ארבו לרכב וכשהגיע נהג ועצר ברמזור, נגשו לחלון כדי לבצע את השוד. ברכב נהג ראש עיריית עכו, שמעון לנקרי, אשר האיץ את הרכב כשראה את האקדח. הנאשם ירה ירייה אחת, שכתוצאה ממנה נפגע לנקרי בחזהו ונגרמו לו פציעות בינוניות. העבירות בכתב אישום זה הם ניסיון לשוד מזוין, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נשק.

על שני כתבי אישום אלה נערך בתאריך 29.10.2015 דיון בבית המשפט המחוזי בחיפה. הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת עסקת טיעון ונגזרו עליו 9.5 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים.

הנאשם ערער על העונש לבית המשפט העליון בטענה ששותפיו לכתב האישום הראשון קיבלו עונשי מאסר של 40 חודשי מאסר בפועל לכל אחד ואילו עליו נגזרו 54 חודשי מאסר על אותן נסיבות. לטענתו מדובר בהפליה פסולה ובהפרת עקרון השוויון והאחידות בענישה, במיוחד שהוא זה שהוביל לשותפיו לשוד. גם על העונש לכתב האישום השני, שעליו קיבל 10-6 שנות מאסר בפועל, טען כי העונש מוגזם. לטענתו הוא שיתף פעולה עם הרשויות, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות ובית המשפט המחוזי לא ניכה את הימים שבהם היה נתון בסטטוס של "שפוט עצור".

מנגד טענה המדינה כי העונש מוצדק והדגישה את עברו הפלילי של המערער, מה שמסביר את הפער בעונש שהוא קיבל לעומת חבריו.

הדיון בערעור התקיים בבית המשפט העליון ביוני 2017 ובו דחה הרכב השופטים את הערעור וקבע כי בית המשפט העליון לא מתערב בקלות בעונש שקבעה ערכאה דיונית, אלא במקרים חריגים ומקרה זה אינו חריג. השופטים הדגישו את חומרת עבירת השוד והנזק שנגרם בגללו. הם ציינו כי מעשיו של המערער עומדים ברף החומרה של עבירת שוד בנסיבות מחמירות, שהענישה עליה מגיעה אף ל-20 שנות מאסר בפועל. על טענת המערער כי העונש שהוטל עליו במסגרת האישום הראשון נוגד את עקרון השוויון בין נאשמים ואת עקרון האחידות, השיבו השופטים שאכן אלה הם כללי יסוד, אך הם רק חלק מהשיקולים העומדים בקביעת העונש. הודגש עברו הפלילי של המערער יחסית לנאשמים האחרים והוחלט כי אין הצדקה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי. הערעור נדחה.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}